

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Zahrtmann, Laura FRA: Zahrtmann, Kristian (1866-03-03)

Citation: Zahrtmann, Kristian: "BREV TIL: Zahrtmann, Laura FRA: Zahrtmann, Kristian (1866-03-03)", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 81. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000014.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

K. Z. til sin Moder 1866 3/3:

..... Vi have her en Angst for, at det hvert Øieblik kan være forbi med Professor Marstrand, der er heftigt syg, og som alt iforveien stedse lider af en daarlig Helbred; der blev igaar Morges kaldt to Læger til, og hele Dagen igaar var det meget betænkeligt og var langt fra bedre iaftes; derfor er jeg nu næsten bange for at komme ned til Charlottenborg, da det Værste kan være skeet; han er vor allerdygtigste Kunstner, og ubetinget den af Professorerne, jeg holder meest af, og det skjøndt jeg kjender saalidt til ham. Det vil sikkerligt give et helt Sving i den danske Kunst, hvis han gaaer bort nu, og om jeg end vil paavirkes mindre deraf nu, saa mangler dog altid hans skarpe Øie, skærpet ved Sagkyndighed og Studium..... hvad Peders Dragt angaaer, saa maa han vistnok helst have sort Frakke. Naar han kommer til Sorø, synes jeg ikke godt, at han kan bruge Trøie, da det aldeles ikke er Skik og Brug og det altid er galt at skille et Barn fra sine Jevninge; paa en Gang bliver det forhadet og ilde omtalt derved, og just i den Alder kan det bevirke en stor Forandring i et Menneskes Character, og Peer er ovenikjøbet meget Stikken. Min egen svage Helbred i Sorø, der gjorde, at jeg i den Henseende ikke kunde maale mig med Kammeraterne, har vist gjort, at min hele Fremtræden, min Tale og Alt har en Usikkerhed, som jeg forgæves stræber at overvinde, og nu da Helbredden er kommen igjen, bidrager det, at jeg, som er saa s. 82 gammel, ofte i mit Fag maa arbejde med Folk, der hverken af Aar eller Udvikling ere mine Lige, medens mange af Kammeraterne ere langt mere deres egne Herrer og selv tildeels fortjene deres Ophold, langt fra formindsker, men endogsaa forstørrer denne Usikkerhed; derfor jo mere jeg arbejder mig op til at blive ligestillet med mine Jevninge, destomere Naturlighed og Ligevægt kommer der ogsaa i det Hele..... Dernæst spørger Du om politiske Meninger, og hertil maa jeg svare, at jeg aldeles ikke har nogen; jeg hører ofte de Andre tale om Krig, men saadant Noget hører jeg ikke efter og veed derfor ingen Besked derom..... Førstkommende Fredag hører Underviisningen op paa Charlottenborg; saa har jeg aftalt med en Kammerat, Lauritzen fra Sorø, at vi ville male lidt om Formiddagen efter Model herhjemme hos mig, hvoraf jeg har den Fordeel, at vi er lige i at betale Modellen, og da han har malet endeel og skal have et udmærket smukt Stykke paa Udstillingen, kan jeg ogsaa lære Adskilligt derved.....

Til Modelskolen opflyttedes K. Z. 1/2 1866, og der arbejdede han til 30/6 1868. Samme Aar 20/3 blev hans Afgangsprøve antaget og 1/7 68 fremlagde han Prøve i Komposition (gjengivet her. Maleriet efter denne Tegning, »Erlandsens Stue«, er omtalt i Breve af 16/4 og 30/9 69, H. Chr. Chr. Nr. 64). Derefter udfærdigedes hans Afgangsbevis fra Akademiet.